

Ježto v daném případě jest nesporno, že st-čino manželství nebylo soudně rozvedeno a že manžel, zemřelý teprve v roce 1907, na nynějším území Čsl. republiky před 1. lednem 1910 nevykazoval bydliště ve smyslu § 1 odst. 1, nemohla st-čka ani nabýti samostatného nároku na přijetí do některé obce Slov. neb Podk. Rusi před 1. lednem 1910 a následkem toho nároku na udělení čsl. stát. občanství dle § 1 odst. 1 ani si započítati bydlení svého manžela ve smyslu § 2 zák. č. 152/26.

Neporušil tudíž žal. úřad, zamítнув st-ččinu žádost, zákon a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 8360.

Samospráva obecní (Slovensko): O předpokladech změny hranic obce podle zák. čl. XXII:1886.

(Nález ze dne 16. ledna 1930 č. 608).

V ě c: Obec N. proti oddělení ministerstva vnitra v Bratislavě (za zúč. obec D. adv. Dr. Ludevít Medvecký z Bratislavy) o změnu obecních hranic.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním z 15. dubna 1924, učiněným k okr. úřadu v Bratislavě, domáhalo se představenstvo obce D., odkazujíc na zápis, sepsaný o usnesení obec. zastupitelstva z 21. prosince 1923, — úpravy obecních hranic v ten smysl, aby pozemky ve výměře 135 kat. j. 600 sáhů, které náležejí do kat. obce N., byly připojeny ke katastru obce D. Žádost byla odůvodněna tím, že zmíněné pozemky získala z přídělu z velkostatku Mikuláše P., podrobeného poz. reformě, jednak obec samotná, jednak jednotliví její obyvatelé, že pozemky ty jsou blíže obce D., nežli obci N. a že jsou odděleny od území obce N. přirozenou hranicí — železničním náspem.

Okresní úřad vyzval obec N. k vyjádření. Podle opisu protokolu o sezení obecního zastupitelstva v N. z 11. listopadu a 9. prosince 1924 odmítlo obec. zastupitelstvo ze zásadních důvodů o žádosti obce D. věcně jednati. Ve zprávě podané okres. úřadu (berním úřadem) v Bratislavě sděleno, že daň pozemková podrobená přírážkám, která připadá na pozemky, o něž šlo, činí 447 Kč 94 h ročně. Ve spisech jest dále posudek archivu kat. map v Bratislavě, jenž se přimlouvá za proponovanou úpravu proto, že by pak území obou obcí tvořilo souvislé celky.

Župní úřad v Bratislavě rozhodl na to výnosem 8. června 1926, že parcely č. — — — v celkové výměře 135 k. j. 600 sáhů vylučuje z katastru obce N. a připojuje do katastru obce D. — — —

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání obce N. — — — —

O stížnosti proti tomu podané uvážil nss takto: — — — —

Zákon žádá ke změně obecních hranic podle 1. odst. § 149 zák. čl. XXII/1886, aby pozemky, jež mají býti odděleny od území obce jedné,

byly buď do území obce druhé vklíněny, nebo aby byly od území obce, ke kterému dosavadně náležely, přirozenými překážkami odděleny, a dále aby oddělení, resp. připojení bylo v zájmu jejich držitelů a v zájmu veřejném. Že oddělení předmětných pozemků od obce N. a přivtělení jich do území obce D. jest jak v zájmu veřejném, tak i v zájmu držitelů těchto pozemků, vyslovil žal. úřad v nař. rozhodnutí a opřel se v té příčině o obsah správních spisů. Proti správnosti nař. rozhodnutí v této části stížnost nebrojí ani po stránce formální ani po stránce věcné.

Důvody uvedené v cit. § 149 na místě prvé, shledal úřad I. stolice za dané, vysloviv, že předmětné pozemky jsou do území obce D. vklíněny a že jsou od území obce N. odděleny přirozenými hranicemi. Odvolání netvrdilo, že pozemky, o které jde, do území obce D. vklíněny nejsou, nýbrž namítalo jen, že nejsou odděleny od území obce N. překážkami přirozenými, tvrdíc, že tu jde toliko o překážky umělé.

Nař. rozhodnutí vyslovilo, že důvody uvedené stolicí I. odvoláním nebyly vyvráceny a stížnost proti tomu nyní namítá jen, že tvrzení toto není správné, ježto pozemky, o něž jde, nejsou do území obce D. ani vklíněny ani odděleny přirozenými překážkami. Že však pozemky ty do území obce D. vklíněny nejsou, odvolání proti opačnému stanovisku úřadu I. stolice nevytýkalo a má proto žal. úřad pravdu, tvrdí-li, že v té příčině zůstalo rozhodnutí to odvoláním nedotčeno. Nebyla-li však správnost tohoto skutkového zjištění v řízení správním uvedena v pochybnost, nelze je ve stížnosti k nss podle § 5 a 6 zák. o ss s úspěchem potírat. Je-li tomu tak, musí i nss vycházeti ze skutkového stavu, z něhož vycházel žal. úřad, totiž, že pozemky, o něž jde, jsou do území obce D. vklíněny, a nemůže přihlídnouti k opačnému tvrzení, vznesenému teprve ve stížnosti. Pak ovšem musí tento důvod obstáti. Ježto však tato skutková okolnost vedle zájmu veřejného a zájmu majitelů zmíněných pozemků — jenž, jak řečeno, stížností v odpor brán není — dostačí podle znění zákona plně k odůvodnění opatření provedeného úřadem I. stolice a potvrzeného úřadem žal., nelze nař. rozhodnutí shledati již proto ani nezákonným ani vadným a není také třeba ještě zkoumati, zdali je dán i další důvod, pro který zákon vedle vklínění ještě připouští změnu hranic, totiž zda pozemky, o něž jde, jsou vedle toho, že jsou do území obce D. vklíněny, ještě také odděleny od území obce N. přirozenými překážkami a zdali žal. úřad, připustiv, že tento důvod jest dán, posoudil skutkovou podstatu daného případu i v tom směru správně.

Č. 8361.

Š k o l s t v í: Je přípustna dispens od povinné návštěvy školy, jejíž jazyk vyučovací se shoduje s národností dítěte, a za jakých okolností může školní úřad povolití výjimečně, aby dítě chodilo do školy druhého jazyka (podle § 20 mor. zák. č. 4/1906 z. z.)?

(Nález ze dne 17. ledna 1930 č. 18.990/29.)